

Biatlonisté - amatéři se sjeli do Zbilid

Nepříznivé klimatické podmínky nezastavily pořadatele ve Zbiliděch na Dušejevsku v uspořádání premiérového biatlonového závodu pro amatéry.

■ David Kratochvíl
Zbilidy

Vytrvalé sněžení, mráz a ostrý vítr od sobotního rána komplikoval pořadatelům organizaci premiérového ročníku Zbilidského biatlonu. Netradiční soutěžní klání se i přesto v malé vesce na Dušejevsku s necelými dvěma stovkami obyvatel podařilo nakonec zdárně uspořádat.

Hlavní pořadatel lyžařského podniku David Krainer přiznává, že to ale bylo s vypětím všech sil. „Makali jsme na tom od osmé hodiny ráno, abychom všechno dali vůbec dohromady. Sněžilo, foukalo a vypadalo to hodně špatně, ale těsně před startem závodu se to nakonec našťápně uklidnilo,“ oddechuje.

Do stopy nakonec vyrazilo celkem 15 soutěžících. Ti museli absolvovat dva okruhy v celkové délce třech kilometrů. Po každém navíc museli ještě na střelnici, kde nejdříve vstojí, a poté také vleže, museli v ideálním případě pokaždé zasáhnout pěti ranami

ze vzduchovky cíl – plechovky od piva.

Každá střela mimo totiž znamenala penalizaci v podobě deseti vteřin k výslednému času po dojezdu do cíle. S nástrahami tratě, i přes čtyři nepřesné zásahy na střelnici, se nejlépe vyrovnal Luboš Kadlec z Jihlavy, který vytyčený úsek dokázal projet za půl hodiny.

„O tom, že se zúčastním závodu, jsem se rozhodl před obědem a počasí nehrálo roli. S časem jsem spokojený. Jen si člověk nesmí uvědomit, že profesionální biatlonisté za stejnou dobu absolvují závod v délce deseti kilometrů,“ komentuje vítěz průběh celého sobotního klání.

S druhým nejlepším časem pronul cílovou pásku organizátor David Krainer. „Bylo to opravdu těžké, moc těžké,“ říká k podmínkám závodu. Jako jediný ze soutěžících se na střelnici nemýlil. „Jsem střelec, je to můj koníček, takže kdybych minul, byla by to ostuda,“ říká skromně.

VÍTĚZEM Zbilidského biatlonu prakticky stylem start - cíl se stal Luboš Kadlec z Jihlavy. I když na střelnici mířil čtyřikrát mimo, triumfoval v závodě díky svému času na tříkilometrovém okruhu.

Foto: David Kratochvíl

I bronzová medaile skončila na krku domácího občana, byť Pavel Komzák se do Zbilid přestěhoval teprve před několika lety. „Jelo se mi dobře. Co mě ale překvapilo, byla síla větru, který stíhal za jezdcem, který byl kousek přede mnou, zavát stopy, takže podmínky byly těžší,“ doplňuje k tomu pro úplnost třetí nejlepší biatlonista.

Závodu se zúčastnilo i několik žen. Jednou z nich byla i Magda Domanská. „O závodech mi řekla sousedka, která mě i přihlásila, protože já sama jsem termín propásala. Běžkuji ráda a často. Byla to pro mě legrace. Neklouzalo mi to, protože neumím dobře namazat a navíc mám staré běžky, ale celé to bylo parádní,“ hodnotí celou akci. Všichni účastníci dostali při vyhlášení pamětní medaili a nejlepších šest závodníků obdrželo ještě jako bonus i láhev vína. Pořadatelé prvního ročníku věří, že se ze závodu stane každoroční tradice.

„Překvapilo nás, jakou vlnu zájmu biatlon ve Zbiliděch vyvolal. Myšlenku už jsme nosili v hlavě dlouho, ale chyběly nám k tomu sněhové podmínky. Pokud i příští rok bude sníh, půjdeme do toho znovu. Teď jsme si to zkusili a příští rok to zkusíme zase o kousek posunout úroveň výše,“ dodává na závěr za organizátory David Krainer.

Anketa

Co pro vás znamená Dukla Jihlava?

Pan Zdeněk Jihlava

Jako Jihlavák, který má rád hokej, mě nemohla Dukla minout. Už jako malý kluk jsem chodil, asi tak od roku 1968, na zápasy s otcem. Nezapomenu na dva roky, kdy tu hrál útok Rosol – Kameš – Klíma, to byl perfektní hokej. Panem hokejistou byl i Olda Válek, na něj se dívat, to byl luxus.

Pan Rostislav Jihlava

Na Duklu jsem začal chodit pravidelně někdy v sedmdesátých letech, když jsem byl na základní škole. Jenže na střední školu jsem šel do Brna a potom jsem tam bydlel více než dvacet let. Duklu jsem na dálku stále sledoval a fandil jí. Teď jsem již nějaký čas zpátky v Jihlavě a chodím opět pravidelně. Věřím, že se jí podaří návrat zpátky do Extraligy.

Vladimír Lysý, Batelov

Dukla je kus hokejové historie. Je to klub mého srdce a fandím jí od dětství. Pamatuji ještě zápasy na otevřeném zimním stadionu. Na hokej v Jihlavě chodím pravidelně a jezdím i na výjezdy. Největším zážitkem pro mě byla v roce 2004 vyhraná baráž s Českými Budějovicemi a jednorozční návrat mezi českou hokejovou elitu.

Pan Stanislav Jihlava

Dukla je pro mě srdeční záležitost. Chodím téměř pravidelně již od dětství a nyní bych přál hokejistům i fanouškům, aby se jim podařil návrat do Extraligy. Nejvyšší soutěž by Jihlavě slušela. -vš-

Foto: Vladimír Štastný

Oprava

Ve článku o dárci kostní dřevě, Romovi Luboši Patkaňovi z Jihlavy, jsme chybně přepsali text v romském jazyce. Jeho správné znění je: „Roma ma bisteren pengero Romipen. Žutinen le Romenge.“

V překladu to znamená: „Romové nezapomeňte na své romství. Pomozte svým Romům.“ Luboš Patkaňovi i čtenářům se omlouváme. -pk-

BIATLON si vyzkoušela poprvé v životě, přesto Alena Hejduková ze Zbilid (foto vlevo) dojeła na pátém místě, z kterého měla radost. Už proto, že byla o příčku lepší, než její muž Roman, který v obci zastává i funkci starosty. Následovat muselo i společné focení všech účastníků sobotního podniku.

Foto: David Kratochvíl

To jsou vzduchovky z pouti, s těma nikdy nic netrefím...

„Ááá Fourcade má problémy,“ hlásí do prostoru startu jeden z diváků, a přibližně třicítka diváků záhy sleduje, jak se po pádu vrací do bílé stopy starosta Zbilid Roman Hejduk.

Ten jako jediný na okruh vyráží po vzoru francouzského biatlonisty Martina Fourcada v brýlích, takže u obecenstva si okamžitě získává předzívkou právě podle dvojnásobného olympijského vítěze.

V té době už je na startu i jeho žena, která svou rusovlasou kšticí nápadně obecenstvu připomíná pro změnu nejlepší českou biatlonistku Gabrielu Koukalovou. „No takhle ji ale nedoženeš, starosto,“ volají na prvního muže tamního obecního úřadu promrzlí, ale dobře naložení diváci.

Startující pouští do stopy závodníky vždy přesně po minutě. „Kontrolujte ho někdo? V půlce se zjistí, že to neměří a budou to muset jet všichni znova,“ nabádá v legraci další z diváků. Těch se v prostoru startu a cíle za kulturním domem shromažďuje odhadem okolo 30.

Asi čtvrt hodinu po startu závodu sice nesněží, ale fouká poměrně ostrý vítr a v kombinaci s mrazivým počasím řada diváků hledá způsob, jak se zahřát. Jeden z přítomných uvidí zpozadí brašny jen hlavu vyukujícího jorkšira.

„Někdy bych chtěl být pes. Jen vystrčit z kabely hlavu, zjistit, jak se běží a zase zalízt,“ glosuje pohled na pejska.

Po absolvování 1,5 kilometru dlouhého

okruhu míří na střelnici první závodníci, kde je čeká první střelecká položka, vstojí. „Cože, těch plechovek od zrádla bylo málo, jó?“ diví se jeden z pořadatelů, když vidí, že konzervy doplňují jako cíle pro rány ze vzduchovky ještě také plechovky od piva.

Celkem jsou pro střelce připravena čtyři stanoviště. Podložky před příjezdem střelců ještě pořadatelé ometají koštětem od sněhu.

„Vytří jim to ještě do sucha,“ volají na jednoho z nich další dobře bavící se diváci.

Další si u provizorního občerstvovacího pultu dávají grog nebo teplý čaj. „Tady je taková zima, že i kdybych ten rum pil samotnej, tak mě dneska nezahřeje vůbec nic,“ hlásí další divák do okolí.

To už ale padají první střelecké pokusy. Někteří závodníci vyrazili na okruh bez rukavic, takže také do vzduchovky jim musí dávat pořadatelé. „Rychle, rychle, jedu na čas,“ dožaduje se jeden z nich.

Jenže nabíječ je také bez rukavic, takže mu ruce tuhnou úplně stejně. „Prosím tě, jemu tam nic nedávej, to je zbytečný, on se stejně netrefí,“ haleká na deset metrů jeden z diváků. Když pátá, poslední rána míří vedle, závodník jen suše konstatuje: „Tady ty vzduchovky nejsou na biatlon, ale z pouti. S nima taky nikdy nic netrefím.“

Závodníci a diváci se zkrátka dobře baví. Všichni chápou, že v závodě nejde o umístění, ale o to, že malou obec ovládlo na jedno zimní odpoledne to pravé amatérské biatlonové šílenství.

David Kratochvíl

Dobroutov řeší komu zasvětit kapli

DOBROUTOV (kra) – Už skoro tři roky mají v Dobroutově na Polensku novou obecní dominantu. Svépomocí tam, pod vedením starosty Václava Vavrouška, zedníka s více než 30letou praxí, parta kamarádů dokončila stavbu kapličky.

„V příštím roce ji chceme slavnostně nechat vysvětit,“ dodává k tomu pro úplnost starosta. Háček je ale v tom, že se místní nemohou dohodnout, komu že zasvěcená vlastně bude. Dlouho se totiž za naprostou hotovou věc mělo, že kaplička bude zasvěcená sv. Janu Křtíteli.

Jenže nakonec tomu tak asi nebude, což potvrzuje i sám starosta. „Není to ještě úplně stoprocentně jisté. Máme totiž i jiné návrhy a zatím jsme o tom nerozhodli. Musíme tak ale učinit brzo, co nejdříve,“ zmiňuje.

O konečné variantě nebude ovšem rozhodovat dobroutovské zastupitelstvo, ani obyvatelé například prostřednictvím vyhlášené ankety. „O tom, komu bude kaple nakonec zasvěcená, rozhodneme my, nadšenci, kteří ten nápad postavít v Dobroutově kapličku, zrealizovali,“ vysvětluje starosta Vavroušek. Jasně by v této věci mělo být definitivně nejpозději v červnu letošního roku.

Stavbu celého díla v obci realizují svépomocí několik let po etapách, podle finančních možností. Loni například dokončili prostranství za 600 tisíc korun. „Bylo to dražší, než stavba kaple jako takové, protože ta stála půl milionu,“ vypočítává k tomu starosta.

Navic dalších zhruba 100 tisíc korun si vyžádá ještě realizace přístupové asfaltové komunikace vedoucí ke kapli. „Chceme to mít vyšperkované, i proto to tak trvá,“ dodává k tomu pro úplnost Vavroušek.

Stavbu celého díla v obci realizují svépomocí několik let po etapách, podle finančních možností. Loni například dokončili prostranství za 600 tisíc korun. „Bylo to dražší, než stavba kaple jako takové, protože ta stála půl milionu,“ vypočítává k tomu starosta.

Navic dalších zhruba 100 tisíc korun si vyžádá ještě realizace přístupové asfaltové komunikace vedoucí ke kapli. „Chceme to mít vyšperkované, i proto to tak trvá,“ dodává k tomu pro úplnost Vavroušek.

Navic dalších zhruba 100 tisíc korun si vyžádá ještě realizace přístupové asfaltové komunikace vedoucí ke kapli. „Chceme to mít vyšperkované, i proto to tak trvá,“ dodává k tomu pro úplnost Vavroušek.

Zima vyhovuje běžkařům i vlekařům

REGION (kra) – Lyžařské areály na Jihlavsku hlásí ideální podmínky ke sjezdu. V provozu jsou úplně všechny. K dispozici je pro sjezdaře vlek na Šaberku ve Zborné, v Mrákotíně a také v Brtnici. Na Čeřítku dokonce v pátek spustili i druhý 600 metrů dlouhý vlek. „Jsem v plném provozu,“ hlásí za tým tamních vlekařů Vladimír Mátl. V Lukách nad Jihlavou je k dispozici pro návštěvníky čtyřsedač-

ková lanovka. Příznivá situace je pro milovníky běžkařské stopy. V okolí Jihlavy jsou k dispozici všechny upravené okruhy. V neděli navíc podle webu lyžařské Jihlavsko.cz došlo také ještě na Novém Hojkově k úpravě okruhu k Větrovu, pod Pešlovcem a Kapsičky na klasiku i bruslení. „Okruh na Skoulových kopcích jsem projel na klasiku,“ doplnil k tomu na webu Jaromír Záboj.